

angivet, at vi for Aaret 1889 have haft 9 Mill. Kr. i Indtægt alene af Sukker og Petroleum, at i de 4 kommende Aar fra 1ste Oktober 1891 til 1ste Oktober 1895 vil Sukkerindtægten være reduceret til 2,128,000 Kroner, da vil Stenolteindtægten være reduceret med 1 Mill. Kroner, altsaa til 1 Mill., da vil Øllet, selv om der ikke paaregnes nogen Formindstelse i Forbruget paa Grund af den forhøjede Pris, altsaa naar man gaar ud fra de 600,000 Tønder, have givet 4,200,000 Kr.; det giver tilsammen 7,328,000 Kr. Sammenholdes disse 7,328,000 Kr. med de 9 Mill. Kroners Indtægt, som Statskassen nu har alene af Sukker og Petroleum, da viser det sig, at det Tal, som jeg angav under Sagens 2den Behandling, er rigtig, nemlig at Statskassens Indtægt i disse 4 Aar sandsynligvis vil formindstes med et Beløb af mellem 1,600,000 og 1,700,000 Kr.

Det ærede Medlem benyttede Besligheden ved Fremsettelsen af sit og sine Medforslagsstilleres Ændringsforslag til at komme tilbage til, hvad der var blevet forhandlet, og hvad der var blevet forlasket af de stillede Ændringsforslag under Sagens 2den Behandling. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa en Genoptagelse af de Spørgsmaal, der vare fremme ved 2den Behandling, men der er et Punkt, som jeg dog kunde ønske at sige et Par Ord om, det er denne højlydte Klage over, at den foreliggende Lov vil unødigt besvære Bryggerierne, og at den bl. a. vil paalægge dem et Tilsvær for, hvad der af Lovovertrædelser finder Sted i Bryggeriet, og paalægger Bryggerierne et Tilsvær for hans Gølf, for hans Bestyrer og endogaa for hans Jorpagter. Det er en Misforstaaelse af Brændevinsloven, dersom det ærede Medlem gaar ud fra, at ikke en meget lignende Bestemmelse findes i denne. Det er aldeles utvivlsomt, at Brændevinsloven foreskriver og bliver anvendt saaledes, at det er Brændevinsbrænderen, der er ansvarlig for enhver Lovovertrædelse, der finder Sted i hans Bryggeri; kun naar han kan bevise, at den ulovlige Handling ikke hidrører hverken fra ham selv eller fra hans Gølf, kun i saa Tilfælde bliver han anaerløs. I Virkeligheden er kun den ene Forandring foretaget i Realiteten, at man, foruden at gøre Bryggerierne ansvarlig for sin Fuldmægtig og sine Gølf, tillige har gjort ham ansvarlig for Jorpagteren, og man har, som jeg allerede bemærkede ved 2den Behandling, anset det for at være nødvendigt, da man ellers kunde risikere at staa overfor en, der i Virkeligheden ikke

kunne drages til Ansvar, fordi han af Navn var Jorpagter, men i Realiteten kun Straaemand. Jeg vil endnu kun hertil knytte den ene Bemærkning, at disse strænge Bestemmelser i Brændevinsloven — til hvilke der svarer lignende strænge Bestemmelser i det her foreliggende Lovforslag — have viist sig i den Grad hensigtsmæssige, at Overtrædelser af Bestemmelserne i Brændevinsloven, der jo er traadt i Kraft den 1ste April 1887, ere ganske overordentlig sjældne. Jeg vil tilføje, at i disse 4 Aar, fra 1ste April 1887, har der endnu ikke foreligget noget Tilfælde, hvor en Angiver har krævet eller har kunnet kræve Andel i Bøderne. Dette bemærker jeg udtrykkelig, fordi den tilsvarende Paragraf i det foreliggende Lovforslag, nemlig § 22, har vaart saa meget Anstød baade i dette Ting og i det andet Ting. Jeg har stadig holdt bestemt paa den, netop fordi den i og for sig er mild, fordi den afholder fra Lovovertrædelser, og jeg tror, at det er et ret godt Bevis, der er ført for min Paastands Rigtighed, at der i disse 4 Aar endnu ikke har været udbetalt Angiverpræmie for Brændevinsbrænderernes Vedkommende.

Hvad det foreliggende Ændringsforslag angaar, skal jeg kun gentage, at med dette Ændringsforslag kan jeg ikke vedtage Loven.

Bøffen: Det foreliggende Ændringsforslag gaar jo ud fra Frygten for, at der paa et senere Tidspunkt skulde indtræde en usforholdsmæssig Stigning af Statsindtægterne ved Hjælp af den her under Forhandling værende Ølstat og tillige af Staten paa Sukker og Petroleum. Jeg tror, at denne Frygt i alt væsentligt er overskødt, og at saaledes ogsaa Ændringsforslaget bliver overskødt. Naar Ændringsforslagsstillerne have ment at maatte sitte sig imod en Stigning af Staten paa Sukker og Petroleum, da forstaaer jeg ikke, hvad deres Tankegang egentlig dermed har været; thi det er jo indlysende, at den Stigning, som nu finder Sted paa Sukkertolden og Petroleumstolden efter de højere Toldtatter, vil absolut taget være meget større end den Stigning, der i Fremtiden vil falde paa de lavere Toldtatter, eller med andre Ord: under den Stattefordeling, som vi nu leve under, finder der aarlig en større Stigning Sted i Sukkerstaten og Petroleumstaten end den, der vil finde Sted, naar disse Love ere traadte i Kraft. Der vil utvivlsomt gøres den Erfaring, at Stigningen indentor disse Satter vil blive mindre, end den nu er, saa der er altsaa ingen Grund til at foretage noget ekstraordinært Skridt for at standse denne